

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15C/197/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8108231934
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8108231934.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Annou Vargovou v právnej veci žalobcu: V. X. P., K.. XX.X.XXXX, O. V. K. B., Š. XXX/XX, proti žalovanej: C.E.N. s.r.o., IČO: 35 780 886 so sídlom Gagarinova 12, Bratislava, právne zastúpená advokátom Mgr. Tomášom Szabom, Radvanská 23, Bratislava, o ochranu osobnosti takto

rozhodol:

žalobný návrh zamietá,

o trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenu tunajšiemu súdu 19.12.2008 v súlade s poslednou, uznesením č.k. 15C 197/2008-401 zo dňa 30.10.2013 pripustenou zmenou petitu sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku uverejniť slovom a písmom vo vysielaní televízie TA3, konkrétne na začiatku relácie hlavné správy TA3 vysielané denne so začiatkom medzi 18:00h až 19:00h ospravedlnenie v tomto znení:

„Televízia TA3 sa ospravedľuje V. X. P. za zverejnenie jeho mena a priezviska v hlavných správach TA3 dňa 22.12.2005 o 18:45h v správe s titulom „SMK diskredituje SNS, SDKÚ, ÁNO aj Smer“ a opakovane v jej reprízach v rámci spravodajstva vysielaného toho istého dňa o 21:00h a 23:00h.

Zverejnením mena a priezviska X. P. sme nezákonne zasiahli do jeho práv na ochranu osobnosti, najmä ľudskej dôstojnosti, súkromia a mena.

„Televízia TA 3 sa ospravedľuje V. X. P. za zverejnenie nepravdivých tvrdení o ňom odvysielaných v hlavných správach TA3 dňa 22.12.2005 o 18:45h v správe s titulom „SMK diskredituje SNS, SDKÚ, ÁNO aj Smer a opakovane v jej reprízach v rámci spravodajstva vysielaného toho istého dňa o 21:00h a 23:00h, kde v kontexte sprievodného textu prezentovanej správy sme uviedli:

„Špeciálne bol do Žiliny podľa W. na neho nasadený policajt X. P.. Pod priamou asistenciou pána prvého viceprezidenta W. je teraz v Žiline s jediným, s jedinou úlohou dostať za každú cenu W..“.

Informácie sme zverejnili bez toho, aby sme mali dôkazy o ich pravdivosti alebo hodnovernosti.

„Televízia TA3 sa ospravedľuje V. X. P. za porušenie prezumpcie jeho neviny v správe s titulom: „SMK diskredituje SNS, SDKÚ, ÁNO aj Smer“ odvysielanej v hlavných správach TA3 dňa 22.12.2005 o 18:45h a opakovane v jej reprízach v rámci spravodajstva odvysielaného toho istého dňa od 21:00h a od 23:00h, v ktorej sme uviedli informácie o jeho trestnom stíhaní v spojení s uvedením jeho mena a priezviska.“

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 33.193,92 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná navrhla žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

Žalobcom označený vedľajší účastník sa vedľajším účastníkom nestal, pretože nemal záujem v konaní ako vedľajší účastník vystupovať.

Okresný súd Prešov rozhodol rozsudkom dňa 15.02.2012 tak, že žalobu zamietol. Vychádzal z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej „ESLP“), ktorý zdôrazňuje kľúčovú úlohu médií ako „strážneho psa demokracie“ a preto každý zásah do slobody prejavu médií posudzuje veľmi prísne. Žalovanou prezentované výroky podrobil súdnej kontrole a vykonal test proporcionality založený na hľadaní odpovedí na otázky KTO?, O KOM?, ČO?, KDE?, KEDY? a AKO? v danom prípade informáciu zverejnil. Dospel k záveru, že informácie poskytnuté žalovanou o výrokoch vysokopostaveného politika na tlačovej besede politickej strany neboli odvysielané spôsobom zasahujúcim do práva na ochranu osobnosti žalobcu.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal žalobca odvolanie v ktorom uviedol, že súd I. stupňa nevyvodil správny skutkový záver a tento aj nesprávne posúdil vo vzťahu k tomu, že žalovaná vedome zasiahla do jeho osobnostných práv chránených ust. § 11 OZ. Žalovaná mala preukázať pravdivosť tvrdení v medializovanej správe. Naopak, žalobca predložil súdu dostatok dôkazov o tom, že nikdy nebol členom špecializovaného tímu na kompromitáciu Jána Slotu, a že takýto tím neexistoval. Žalovaná tak medializovala informácie, ktoré neboli zaručene pravdivé. Zverejnením mena a priezviska žalobcu v súvislosti s informáciou o jeho trestnom stíhaní a o 8-mesačnom pobyte vo väzbe došlo zo strany žalovanej k porušeniu zásady prezumpcie neviny žalobcu. V čase medializácie nepravdivých informácií bol len radový policajt, nebol nadriadený a z uvedeného dôvodu nebol osobou, ktorá je povinná znášať zvýšený zásah do práv a slobôd. Dal do pozornosti súdu, že doposiaľ všetky súdne konania vedené proti jeho osobe skončili oslobodzujúcim rozsudkom. Žalobca poukázal na výpovede vypočutých svedkov v súvislosti s neprímeranou kontrolou žalobcu na pracovisku v porovnaní s inými kolegami a značné sťaženie výkonu jeho služobnej činnosti. V súvislosti so zásahom do jeho súkromia zdôraznil obdobie, v ktorom bola správa medializovaná bezprostredne pred vianočnými sviatkami v roku 2005 a navyše bola pravidelne opakovaná v časových intervaloch. Z uvedeného je podľa žalobcu daný aj nárok na požadované finančné zadostučinenie.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že všetky odvysielané informácie boli parafrázované a boli vyjadrením verejného činiteľa, a nikdy zverejnené informácie žalovaná neprezentovala ako zaručene pravdivé, nestotožňovala sa s nimi a neprezentovala ich ako svoj názor, ani ich žiadnym spôsobom nekomentovala. V reportáži navyše neboli odvysielané informácie, žeby osoba žalobcu mala byť členom špecializovaného tímu na kompromitáciu X. W.. V reportáži neodznala ani zmienka o žiadnom špecializovanom tíme a už vôbec nie o zapojení osoby žalobcu do neho vo vzťahu k nepravdivosti ktorej by sa žalobca mohol domáhať ochrany osobnosti. V reportáži tiež neodvysielali ani informácie o tom, žeby žalobca chodil po krčmách, zbieral informácie a hľadal agentov - provokatérov, pretože osoba vrámcí týchto informácií nebola konkretizovaná menom. V reportáži žalovaná informovala o výrokoch Jána Slotu a opakovane zdôraznila, že ide o jeho výroky. O týchto výrokoch informovala pravdivo. Neodvysielala žiadne vlastné hodnotiace úsudky len skutkové tvrdenia o tom, čo bolo povedané na besede. V reportáži odvysielala jedine vlastné skutkové tvrdenia o tom, že žalobca je stíhaný pre zneužitie právomoci verejného činiteľa, za čo bol aj vo vyšetrovacej väzbe. Predmetné skutkové tvrdenia boli v čase vysielania pravdivé, objektívne, skutočnosť s akým výsledkom skončí trestné stíhanie v čase odvysielania, nebola známa. Žalovaná poukázala na judikatúru k prezumpcii neviny tak, ako ju vyslovil US SR v náleze 83/01 „Prezumpciu neviny neporušujú také výroky, ktoré len vyjadrujú stav podozrenia zo spáchania trestného činu“. Žalovaná sa nestotožnila s názorom žalobcu, žeby nebol osobou verejného záujmu, nakoľko v zmysle ustálenej judikatúry sa k osobám verejného záujmu prejavujú iné hranice slobody, ako vo vzťahu k bežným občanom. Žalobca bol verejným činiteľom v zmysle ust. § 128 Trestného zákona a záujem verejnosti byť informovaný o jeho osobe vyplynul tak z časti jeho zaradenia, ako aj najmä z medializácie žalobcu z dôvodu opakovaných a dlhodobo trvajúcich podozrení z trestnej činnosti. Žalovaná sa tiež nestotožnila s tvrdeniami žalobcu o

preukázaní negatívnych následkov informácií z tlačovej besedy na svoju osobu. Navrhla rozsudok súdu I. stupňa potvrdiť.

Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 16Co 167/2012-308 zo dňa 28.02.2013 zrušil rozsudok súdu I. stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Posúdil odvolanie žalobcu ako dôvodné a rozhodnutie súdu I. stupňa ako nepreskúmateľné. Z pohľadu odvolacieho súdu sa mal prvostupňový súd zamerať na odvysielanú tlačovú konferenciu strany SNS a na podľa žalobcu odprezentovanie nepravdivých informácií o ňom odvysielaných dňa 22.12.2005 v relácii Hlavné správy s titulom X. W.: „SMK diskredituje SNS, SDKÚ, ÁNO, či Smer.“ Bolo potrebné jasne zistiť a vymedziť, ktoré konkrétne informácie a vyjadrenia v celom kontexte správ zo strany žalovanej odvysielané na adresu žalobcu odzneli a či skutočne odzneli tak, ako to tvrdí žalobca. Súd I. stupňa sa v odôvodnení rozhodnutia nezaoberal tou skutočnosťou, že bolo zverejnené celé meno žalobcu a nezaujal k tomu žiaden právny názor. Odvolací súd uložil súdu I. stupňa ustáliť, ktoré informácie odvysielané žalovanou kladie žalobca jej za vinu v súvislosti so zásahom do osobnostných práv, tieto pomenovať a overiť, či informácie o ktorých tvrdí, že na základe nich malo byť zasiahnuté do jeho osobnostných práv, mohli privodiť takúto ujmu na jeho právach, alebo nie. Vyhodnotiť, či tieto informácie boli žalovanou odvysielané v takom kontexte, v akom žalobca tvrdí a až následne skúmať ich pravdivosť, resp. nepravdivosť. Vyhodnotiť, z akých skutočností vychádzali najmä v súvislosti s trestným stíhaním žalobcu informácie spájané so žalobcom v spravodajstve.

Súd pri rozhodovaní vo veci vychádzal z vykonaných dôkazov výsluchom účastníkov konania, svedkov P. P., R.F. P., Z. P., A. S., L. B., Q. I. K., Š. B., prepisom reportáže televízie TA 3 z 22.12.2005, zvukovým záznamom predmetnej reportáže, obsahom spisu tunajšieho súdu 14C 362/2008, vyšetrovacím spisom OR PZ Bratislava I. ČVS: ORP-1055/1-OVK-B1/2006-PA, spismi OS Prešov 25 C 86/2007, 9C 121/2008, 17 C 362/2008, písomnými stanoviskami oboch účastníkov konania, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Žalovaná je obchodná spoločnosť, ktorej predmetom podnikania je okrem iného prevádzkovanie televízneho vysielania televízie TA 3. Dňa 22.12.2005 odvysielala žalovaná správu z tlačovej besedy Slovenskej národnej strany v sídle SNS na Šafárikovom námestí v Bratislave. Žalovaná okrem iného odvysielala správu v znení: „Ako uviedol W. dnes na tlačovej besede, v Žiline bolo zriadené detašované pracovisko Úradu boja s organizovanou kriminalitou. Tento tím bol nedávno posilnený o X. P., ktorého osobne riadi X. B. a viceprezident PZ SR X. W.. P. je stíhaný pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa a bol preto vo väzbe osem mesiacov. P. má jedinú úlohu - dostať za každú cenu W., potom bude omilostený a povýšený, vyhlásil dnes W..“.

Celá reportáž pod názvom „X. W.: SMK diskredituje SNS, SDKÚ, ÁNO aj Smer.“ vysielaná dňa 22.12.2005 televíziou TA 3 v hlavných právach prebehla následovne:

Redaktor hlavných novín TV TA3: „Strana maďarskej koalície sa nesnaží podľa predsedu SNS X. W. zdiskreditovať iba jeho osobu a SNS, ale aj SDKÚ, ÁNO, či Smer - Sociálnu demokraciu. Prostredníctvom svojho nominanta viceprezidenta Policajného zboru X. W. a jeho podriadených zbiera o týchto stranách rôzne informácie s cieľom ich diskreditácie pred blížiacim parlamentnými voľbami. Žiadna z oslovených strán nepovažuje výroky X.K. W. za hodné komentára.“

Redaktorka I. K.: „Len na osobu X. W. je v Žiline podľa jeho vlastných slov nasadených 6 až 8 policajtov. Majú ho navštevovať s odpočúvacím zariadením ako agenti provokatéri, odpočúvané sú podľa neho telefóny na radnici, jeho mobil, manželkin mobil či telefóny zamestnancov Žilina Investu, ktorá má na starosti investíciu KIA.“

X. W.: „Chodia po krčmách, zbierajú informácie, hľadajú agentov provokatérov“.

Redaktorka I. K.: „Špeciálne bol do Žiliny podľa W. na neho nasadený policajt X. P.. Ten je stíhaný pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa za čo bol aj vo vyšetrovacej väzbe.“

X. W.: „Pod priamou asistenciou pána prvého viceprezidenta W. je teraz v Žiline s jediným, s jedinou úlohou dostať za každú cenu W..“.

B. V.: „Sú to silvestrovské taľafatky a pán primátor s tým mal počkať ešte týždeň.“

Redaktorka I. K.: „Za sledovaním W. je podľa neho Strana maďarskej koalície. Cieľom jej diskreditácie nie je len SNS, ale aj SDKÚ, ÁNO, či Smer - Sociálna demokracia.“

X. W.: „Je to samozrejme boj o voliča.“

O. O.: „Ja si myslím, že pán Slotu dosiahol to čo chcel, znovu bude na televíznych obrazovkách. Už mu to chybalo, preto si vymýšľa také blbosti. Myslím si, že to nie je hodné ďalšieho komentára.“

I. F.: „Sociálna demokratická kresťanská únia nemá také obavy a žela všetkým ľuďom dobrej vôle s čistým svedomím pokojné sviatky.“

X. W.: „Mám veľa priateľov v policajnom zbore. Samozrejme, že títo priatelia ma informujú.“

Redaktorka I. K.: „Hoci sú podľa W. fakty o diskreditácii jeho osoby zrejme, nemieni podať trestné oznámenie.“

X. W.: „Teraz ho podávam. Oni sa budú, pozerajú sa všetci na mňa, hádam sa budú pozerat' vo vašom spravodajstve, tak nech konajú.“

Redaktorka I. K.: „I. K. I.“

V súvislosti s odvysielanou reportážou sa žalobca v predmetnom konaní domáha uverejnenia ospravedlnenia slovom a písomom vo vysielaní televízie TA 3 spôsobom žalobným návrhom konkretizovaným za:

- zverejnenie mena a priezviska V. X. P., ktorým mala žalovaná nezákonne zasiahnuť do jeho práv na ochranu osobnosti, najmä ľudskej dôstojnosti, súkromia a mena.
- Za zverejnenie nepravdivých tvrdení o V. X. P. v odvysielanej reportáži, kde uviedli: „Špeciálne bol do Žiliny podľa W. na neho nasadený policajt X. P.. Pod priamou asistenciou pána viceprezidenta Spišiaka je teraz v Žiline s jedinou úlohou dostať za každú cenu W.“. informácie sme zverejnili bez toho, aby sme mali dôkazy o ich pravdivosti alebo hodnovernosti.“
- Žalobca sa ďalej domáha ospravedlnenia od žalovanej za porušenie prezumpcie nevinu v odvysielanej reportáži, v ktorej žalovaná uviedla informácie o jeho trestnom stíhaní v spojení s uvedením jeho mena a priezviska.
- Žalobca sa tiež domáha náhrady nemajetkovej ujmy 33.193,92 Eur.

Žalobca vo výpovedi a v písomných stanoviskách uvádzal, že odvysielaná správa z tlačovej konferencie SNS žalovanou sa nezakladá na pravde, pretože sa nikdy na takomto konaní nepodieľal. Odvysielaná informácia mala podľa žalobcu upútať na osobu pána Slotu a zvýšiť televízii sledovanosť. Odvysielaním reportáže sa žalovaná dotkla osoby žalobcu bez toho, aby si vopred overila pravdivosť a relevantnosť informácií. Túto informáciu prevzali viaceré médiá, konkrétne STV, Slovenský rozhlas, Rádio Twist, Markíza a TA SR, avšak nie všetky médiá zverejnili plné meno žalobcu, niektoré sa dokonca dištancovali od vyjadrenia pána W. s uvedením, že nedisponuje takýmito dôkazmi. Odvysielaná reportáž zasiahla extrémnym spôsobom do života žalobcu na úrovni spoločenskej, profesionálnej, osobných a rodinných vzťahov. Utrpela tým nielen žalobcová občianska česť, ale aj profesionálna. V tom čase pracoval žalobca ako operatívny pracovník na úseku boja proti organizovanému zločinu, kde mal pracovať v utajení a takto získavať informácie o páchanej trestnej činnosti. K prezentovaniu týchto informácií bola jeho práca podstatne zmarená, pozícia sťažená, ľudia k nemu strácali dôveru. Správu si totižto vypočuli aj jeho kolegovia, ktorí sa ho začali strániť a kontakty s ním minimalizovať. Žalobca podľa vlastných slov sa stal obeťou mobingu, šikanovania, bol kontrolovaný narozdiel od iných kolegov, musel písať záznamy, hlásiť sa, robiť snímky dňa napriek tomu, že predtým mal dlhodobu najlepšie výsledky. O pravdivosti jeho slov vypovedá aj vyjadrenie policajného prezidenta Spišiaka v relácii Paľba televízie Markíza z 24.04.2006 kde sa vyjadril, že zo strany nadriadených bolo prísnejšie kontrolované celé „jeho pôsobenie“, čo robí, prípadne spravil „žalobca“. V rovnakom duchu sa vyjadroval aj redaktor televízie Markíza J. P. v televíznych novinách 11.04.2006. V dôsledku odvysielanej reportáže žalobca dodnes čelí otázkam z okolia, priateľov a známych, tiež kolegov a stretáva sa s reakciami, keď napríklad rodičia sa zakázali hrať

deťom s deťmi žalobcu, boli to rôzne výsmešky aj neznámych osôb a vyjadrenia v duchu, že „Slota mu ukáže, dá ho zavrieť“. Navyše, televízia TA 3 je dôveryhodná, preto odvysielanej správe uverili. Žalobca ďalej zdôraznil, že reportáž bola odvysielaná len dva dni pred Vianocami v roku 2005, čo mimoriadne narušilo pokoj a atmosféru v rodine žalobcu. veľmi ťažko to znášala manželka žalobcu, ale aj deti a ujma z pohľadu žalobcu zasiahla aj do jeho pracovnej sféry, keď bol v 4/2006 prepustený zo služobného pomeru a mal veľký problém nájsť si prácu. Žalobca nepoprel, že v období roku 2004 bol vo väzbe pre trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa. V súčasnosti však za skutok, ktorý bol medializovaný v napadnutej správe bol žalobca právoplatne spod obžaloby oslobodený s tým, že skutok sa nestal a podobne bol oslobodený spod všetkých obvinení vedených proti jeho osobe po dobu ostatných desiatich rokov. V konkrétnom prípade sa jedná o uznesenie 6T 138/2005 z 29.07.2013 a je súčasťou spisového materiálu. Žalobca zdôraznil, že predovšetkým ho nikto nekontaktoval so žiadosťou o udelenie súhlasu na zverejnenie jeho mena a priezviska v rámci medializovanej správy a teda takýto súhlas nedal. Ďalej poukázal na to, že v čase medializácie bol radovým policajtom, nebol nadriadený v zmysle § 4 zák. č. 73/1993, teda nebol osobou povinnou znášať zvýšený zásah do jeho práv a slobôd. Ďalej ho nikto nekontaktoval v súvislosti s odvysielanou správou o jeho nasadení na jeho osobu a na Slotu pod priamou asistenciou pána W. a teda nedal súhlas so šírením informácie v prezentovanej správe. Zverejnená informácia sa ale predovšetkým nezakladá na pravde, je vymyslená a cielene v neprospech žalobcu. Odvysielanou informáciou o trestnom stíhaní žalobcu pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa a o jeho pobyte vo vyšetrovacej väzbe bola porušená prezumpcia nevinu žalobcu práve s poukázaním na to, že z medializovaných trestných činov bol právoplatne oslobodený spod obžaloby. Žalobca zotrval na tom, že negatívnou medializáciou bola znížená jeho vážnosť, dôveryhodnosť nielen vo vzťahu k poškodeným a inštitúciám s ktorými prichádzal do kontaktu, ale aj vo vzťahu k činnosti, ktorú vykonával. Negatívne sa to odzrkadlilo aj na rodinných vzťahoch, znemožnilo mu to kandidovať za starostu, keď jeho kandidatúra bola zamietnutá a v neposlednom rade poukázal už na existujúce rozhodnutia tunajšieho súdu, kde boli zaujaté aj stanoviská vo vzťahu k prezumpcii nevinu.

V konaní vypočutí svedkovia, syn P. P. potvrdil negatívny zásah odvysielanej správy v predvianočnom období, keď sa ako rodina tešili na príjemné prežitie Vianoc a zvlášť potom, ako to v ich rodine škripalo najmä medzi rodičmi správa spôsobila, že sa svedka začali strániť kamaráti, dostal telefonáty od spolužiakov aby pozeral TA 3, narušil sa jeho vzťah s otcom a prestával mu dôverovať, pretože nevedel, čo si má o tom myslieť. Negatívna medializácia jeho priezviska viedla svedka až k úvahám, že sa k menu nemá chuť ani hlásiť.

Svedkyňa R. P., manželka žalobcu potvrdila, že na reportáž bola upozornená známymi v predvianočnom období v roku 2005. Po jej odvysielaní uviedla, že „nastala hodina ticha, Vianoce sa pre nich skončili“. Vianoce sa stali nie obdobím stmelenia, ale hádok a strašný bol pre ňu nástup do zamestnania, keď musela čeliť otázkam. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, kedy najviac vnímala negatívne dôsledky medializácie uviedla, že nevie konkretizovať čo bolo najhoršie či vysielanie na TA 3, alebo „Paľby“, avšak správa na TA 3 bola horšia o to, že boli Vianoce.

Svedkyňa Z. P., matka žalobcu uviedla, že reportáž bola odvysielaná v čase Vianoc potom, ako si prežili dosť stresových situácií. Na správu svedkyňu upozornila suseda a strašné bolo predovšetkým to, že to opakovali.

Svedkyňa A. S., bývalá kolegyňa žalobcu uviedla, že so žalobcom spolupracovala od roku 1996 ako vyšetrovatelka a on ako kriminalista. V roku 2005 bola zaradená na Úrad boja proti organizovanej kriminalite - východ a žalobca po prepustení z väzby bol zaradený do tímu, kde pracoval v kauze ľahké vykurovacie oleje. Po odvysielaní reportáže na TA 3 zaregistrovala, že kolegovia napríklad z Košíc sa na nich „divne pozerali“ a svedkyňu spájali s osobou žalobcu. Tiež im bolo naznačené „zhora“ žeby s ním nemali udržiavať kontakt. Ďalej svedkyňa uviedla, že napriek nesporným skúsenostiam žalobcu, kedy spravdila on pripravoval prípad z pohľadu stratégie a taktiky, keď to dávali na podpis vedúcemu bolo im povedané, aby z toho vynechali P.. Svedkyňa tiež potvrdila, že od odvysielania príspevku na TA 3 sa vzťah kolegov k žalobcovi významne zhoršil. Potvrdila zvýšenú kontrolnú činnosť vedúceho a riaditeľa UBOK - u.

Svedok L. B., bývalý kolega žalobcu uviedol, že po zverejnení informácie o nasadení žalobcu na osobu pána W. im bolo nadriadenými doporučené, aby prerušili styky a komunikáciu so žalobcom. Svedok nechcel konkretizovať kým konkrétne to bolo doporučené, pretože niektorí už v policajnom zbore

nepracujú. Potvrdil zvýšenú kontrolu žalobcovej osoby. V súvislosti so zaradením svedka, žalobcu a celej skupiny svedok uviedol, že ich úlohou v Žiline ako tímu bolo dokumentovať trestnú činnosť na úseku ľahkých topných a vykurovacích olejov dovážaných z iných krajín a nie diskreditovať osobu X. W..

Svedok X.. O. V., bývalý kolega žalobcu uviedol, že po odvysielaní príspevku na TA 3 ho kontaktovali kolegovia z práce aj mimo práce a na odvysielanú reportáž sa ho pýtali. Po odvysielaní reportáže sa svedok zamýšľal nad pravdivosťou zverejnených informácií, keďže so žalobcom boli blízki spolupracovníci. Pripustil, že v tom čase kolegovia od žalobcu bočili a bolo aj svedkovi doporučované nekontaktovať sa s ním. Takéto rady mu dával priamy nadriadený B. S. a on skutočne spoločnosť žalobcu nevyhľadával.

Prostredníctvom dožiadaného súdu bola vypočutá Q.. U.. I. K. - redaktorka, ktorá reportáž spracovala. Svedkyňa uviedla, že robila reportáž o tlačovke Jána W., kde obvinil pána P., že bol na neho nasadený aby ho sledoval a skompromitoval. Pán W. na tlačovke spomínal aj ostatné politické strany vtedajšej vládnej koalície v súvislosti so skompromitovaním X. W.. Svedkyňa ako novinár sa snaží osloviť všetky strany a overiť si všetky informácie, ktoré takto odoznejú, takže priamo volala týmto politickým stranám a snažila sa zistiť telefónne číslo pána P., no nepamätá si, či sa jej ho podarilo získať, ale asi sa jej to nepodarilo. Svedkyňa sa domnieva, že na tlačovke z úst X. W. priamo odznelo, že pán P. bol trestne stíhaný, čo sa svedkyňi podarilo overiť z verejne dostupných zdrojov a na základe toho spracovala reportáž po overení informácie a vyjadrení pána W.. V reportáži uviedla, že išlo o vyjadrenie X. W., tie vyjadrenia, ktoré sa jej nepodarilo overiť. TA 3 reportáž odvysielala, svedkyňa netuší koľkokrát, avšak ona nemá vplyv na zaradenie reportáže do vysielania.

Z pripojeného spisového materiálu OS Prešov sp.zn. 14C 362/2008 účastníkov konania žalobcu V.. X. P. a žalovaného H.. X.K. W. súd oboznámil výpoveď H.. X. W. zo spisu Obvodného riaditeľstva PZ Bratislava I, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ, odbor justičnej polície ČVS: ORP-1055/1-OVK-V1/2006-PA na základe trestného oznámenia V.. X. P. zaslaného na Okresnú prokuratúru Žilina listom doručeným 03.01.2006, v ktorom udalosť z 22.12.2005 odvysielanú v správach TA 3 popísal. Ako oznamovateľ žiadal vo veci začať trestné stíhanie neznámeho páchatel'a, ktoré bolo uznesením zo dňa 09.03.2006 začaté za trestný čin ohovárania, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchatel'. Zo zápisnice o vylúčení svedka H.. X. W. dňa 14.01.2009 súd zistil, že informácie prezentované X. W. na tlačovej besede SNS dňa 22.12.2005, pre ktoré podal X. P. trestné oznámenie ohľadne trestného činu ohovárania, získal X. W. z dôveryhodného zdroja, avšak pre odstup času nevie konkrétne označiť osobu, ktorá mu tieto informácie poskytla. „Pokiaľ pán P. uvádza, že nejaké tvrdenia boli klamlivé a zavádzajúce, tak ako chce vysvetliť, že sa takého konania nedopustil.“ X. W. ďalej uviedol, že pokiaľ vie, v roku 2005 keď sa mala konať táto tlačová beseda pred týmto dátumom bol pán P. prepustený z väzby a v tomto konkrétnom čase bol ešte stíhaný okrem iného aj pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa. V termíne v roku 2006 buď v mesiaci apríl alebo máj bol opätovne vzatý do vyšetrovacej väzby taktiež pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, čo podľa informácie X. W. súviselo z jeho nezákonnou činnosťou ako policajta. Svedok sa preto nedomnieva, žeby jeho výroky ohrozili pána P. v zamestnaní, keď až do doby, kedy bol druhýkrát vzatý do vyšetrovacej väzby, stále pracoval na pôvodnom mieste. K reakciám okolia na osobu pána P. X. W. uviedol, že tomuto sa nečuduje, pretože keď bol prepustený z väzby v relácii Paľba, teda Markíza, bolo viackrát deklarované, čoho sa pán P. ako policajt dopustil, tak považuje za zákonité, že sa ľudia začali od neho odvracať a samozrejme aj správať nedôverčivo. X. W. v závere uviedol, že údaje, ktoré povedal boli pravdivé, o čom svedčí aj to, že pán P. bol prepustený svojimi nadriadenými z policajného zboru za obdobné protizákonné konanie nielen vo vzťahu k osobe X. W., ale aj k iným osobám, o čom je možné sa presvedčiť nahliadnutím do vyšetrovacích spisov.

Žalobca dal súdu I. stupňa do pozornosti, že doposiaľ všetky trestné súdne konania vedené proti jeho osobe skončili oslobodením spod obžaloby, čoho dôkazom sú rozsudky:

- Okresného súdu Prešov č.k. 5T 165/05-1006 zo dňa 07.04.2011, kde bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora VOP Banská Bystrica podľa § 226 písm. a/ Tr. poriadku pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona platného do 31.12.2005, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Vo veci bolo podané odvolanie prokurátorom.

- Rozsudok Okresného súdu v Ružomberku č.k. 8T 66/2008-1142 zo dňa 19.06.2009, na základe ktorého bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora VOP Prešov podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku, pre skutky kvalifikovaný ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Žiline v konaní sp.zn. 1To 104/2009 zo dňa 06.10.2009, ktorým bol žalobca právoplatne oslobodený spod obžaloby.

- Rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 31T 126/2008 zo dňa 13.09.2010, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora VOP Banská Bystrica č.k. OPv 61/05-61 zo dňa 18.06.2008, podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku pre skutky kvalifikované ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona a trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody. Práve týmto rozhodnutím bol žalobca oslobodený spod obžaloby skutku, ktorý bol žalovanou medializovaný v súvislosti s väzobným trestným stíhaním a identifikáciou osoby žalobcu.

Skutočnosti týkajúce sa uvedených trestných konaní žalovaná nerozporovala.

Súd oboznámil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 25C 86/2007-354 tak, ako to žalobca navrhol a z ktorého vyplýva, že predmetom konania bol spor žalobcu proti Markíza Slovakia s.r.o. o ochranu osobnosti s príslušenstvom, kde súd uložil žalovanej povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku za nedovolené zverejnenie jeho osobných údajov v teletexte televízie Markíza, v reláciách „Paľba“, konkrétne dňa 17.01.2005 v reportáži „Kto je P.?“, dňa 17.02.2005 v reportáži „Čo vie P.?“, dňa 24.04.2006 v reportáži „Výnimočný policajt.“ a dňa 15.01.2007 v reportáži „Drahí kukláči.“, zverejnením ktorých žalovaná mala nedovolené zasiahnuť do práv na ochranu osobnosti, najmä ľudskej dôstojnosti, súkromia a mena s uvedením, že obrazové a zvukové záznamy žalobcu boli zverejnené v rozpore s § 12 OZ. Ďalej sú špecifikované výroky, za ktoré sa žalovaná ospravedľuje a uložená povinnosť žalovanému predmetne ospravedlnenie tak, ako je vymedzené v petite rozsudku uverejniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zobrazením na teletexte, Markíza po dobu jedného týždňa v časti, v ktorej sa zobrazujú upútavky na reláciu Paľba. Ďalej bola žalovaná povinná ospravedlnenie zverejniť zobrazením na televíznej obrazovke, súčasne aj prečítaním 4-krát po sebe, vždy priamo pred začatím relácie „Paľba“, pričom prvýkrát pred prvou reláciou „Paľba“ vysielanou po právoplatnosti rozsudku. Žalovanej bola zároveň uložená povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu žalobcovi 10.000,- Eur a v prevyšujúcej časti žalobný návrh súd zamietol. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 15Co 83/2010 potvrdil rozsudok súdu I. stupňa s miernou korekciou, keď zobrazenie na teletexte Markíza stanovil na 1 deň a text ospravedlnenia mala žalovaná zverejniť zobrazením na televíznej obrazovke a súčasne aj prečítať ním 1-krát pred začatím relácie „Televízne noviny“ do troch dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej. Potvrdil rozsudok aj vo výroku o povinnosti zaplatiť nemajetkovú ujmu 10.000,- Eur a v zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti. Zmenil rozsudok súdu I. stupňa vo vzťahu k výrokom II. a III. k dĺžke a počtu ospravedlnení tak, že žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Súd tiež oboznámil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 17C 362/2008-318 zo dňa 02.07.2012, v ktorom súd rozhodoval o návrhu žalobcu V. X. P. proti žalovanej Televízia Markíza - spoločnosť Markíza - Slovakia a spol. s.r.o. o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy tak, že uložil žalovanej povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi vo vysielaní televízie Markíza na markízatexte v časti „Správy z domova“ na strane 114 po dobu 24 hodín ospravedlnenie v znení, „Televízia Markíza sa ospravedľuje V. X. P. za nedovolené zverejnenie jeho mena a priezviska, porušenie zásady prezumpcie jeho neviny a prezentáciu nepravdivých informácií o ňom, ktoré sme uverejnili dňa 22.12.2005 na markíza texte v časti „Správy z domova“ na strane 114 v správe s titulom „... tvrdí, že ide po ňom polícia“ zverejnením mena a priezviska a nepravdivých informácií o V. X. P. sme nezákonne zasiahli do jeho práv na ochranu osobnosti, najmä ľudskej dôstojnosti, súkromia a mena. Informácie sme zverejnili bez toho, aby sme mali dôkaz o ich pravdivosti alebo dôveryhodnosti.“ V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Po podanom odvolaní rozhodol Krajský súd rozsudkom č.k. 20Co 230/2012 tak, že zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, a uložil súdu I. stupňa rozhodnúť vo vyššie naznačených intenciách s tým, že sa bude potrebné vysporiadať so všetkými relevantnými skutočnosťami majúcimi vplyv na výšku nemajetkovej ujmy. Okresný súd opätovne rozhodol rozsudkom č.k. 17C 362/2008-405 dňa 05.03.2014 tak, že priznal

žalobcovi náhradu nemajetkovej satisfakcie vo výške 15.000,- Eur a vo zvyšku návrh zamietol. Rozsudok v časti nemajetkovej zatiaľ nie je právoplatný.

Na tunajšom súde prebieha konanie totožného žalobcu proti žalovanej SITA Slovenská tlačová agentúra a.s. so sídlom v Bratislave, kde Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 9C 121/2008-217 rozhodol tak, že uložil žalovanej povinnosť ospravedlniť sa za výroky zo dňa 22.12.2005 vydané v správe, v ktorej žalovaná uviedla: „Ako uviedol W. dnes na tlačovej besede v Žiline, bolo zriadené detašované pracovisko Úradu boja s organizovanou kriminalitou. Tento tím bol nedávno posilnený o X. P., ktorého osobne riadi X. B. a viceprezident PZ SR X. W.. P. je stíhaný pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa a bol preto vo väzbe 8 mesiacov. P. má jedinú úlohu - dostať za každú cenu W., potom bude omilostený a povýšený, vyhlásil dnes W.“. Ospravedlnenie mala žalovaná povinnosť vydať v tlačovej správe a doručiť na vedomie Televízii TA 3 - spoločnosti C.E.N s.r.o., Televízii Markíza - spoločnosti Markíza - Slovakia, spol. s.r.o. so žiadosťou o zverejnenie a H. X. W.. V prípade neuverejnenia ospravedlnenia je žalobca oprávnený na náklady žalovanej uverejniť takéto ospravedlnenie v dvoch televíziách vybraných žalobcom, v teletexte Markíza a v dvoch denníkoch vybraných žalobcom vo forme inzercie. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože tento bol zrušený odvolacím súdom a doposiaľ vo veci rozhodnuté nebolo.

Žalovaná v písomnom záverečnom vyjadrení súdu doručenom 05.05.2014 uviedla, že takmer všetky odvysielané informácie v reportáži boli parafrázou vyjadrení verejného činiteľa, predsedu politickej strany SNS, X. W.. Žalovaná nikdy zverejnené informácie neprezentovala ako zaručene pravdivé, nestotožňovala sa s nimi a neprezentovala ich ako svoj názor, ani ich žiadnym spôsobom nekomentovala. V reportáži žalovaná odvysielala len skutkové tvrdenia prezentované na tlačovej besede X. W. a nie vlastné hodnotiace úsudky na adresu žalobcu. Žalovaná poukázala na judikatúru ESLP napríklad BLADET TROMSO v. Nórsko o význame tlače vo verejnej diskusii o záležitostiach legitímneho záujmu a tiež na právo tlače a médií spoliehať sa na oficiálne vyjadrenia verejných činiteľov bez povinnosti overovať si ich pravdivosť. Práve to ospravedlňuje žalovanú, že si odvysielané informácie detailne neoverovala, ale uprednostnila ich zverejnenie v čo najkratšom čase po uskutočnení tlačovej konferencie. Informácie o stíhaní žalobcu pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa, za čo bol aj vo vyšetrovacej väzbe považuje žalovaná za pravdivé a objektívne, ktoré nespochybňoval ani sám žalobca. nejednalo sa o žiaden nepravdivý údaj a aj podľa ustálenej judikatúry platí, že prezumpciu nevinu neporušujú také výroky, ktoré len vyjadrujú stav podozrenia zo spáchania trestného činu. (nález US SR III 83/01) Ďalej žalovaná uviedla, že zverejnenie informácií o žalobcovi je legitímnym výkonom práva informovať verejnosť. Žalobca v danom čase bol nepochybne osobou verejného záujmu vo vzťahu ku ktorej sú v zmysle ustálenej judikatúry iné hranice slobody prejavu, ako vo vzťahu k bežným občanom. Žalobca bol v tom čase osobou verejného záujmu nielen z dôvodu, že bol verejným činiteľom v zmysle § 128 Trestného zákona, ktorému vyplýva povinnosť akceptovať zvýšený záujem verejnosti na informácie týkajúce sa jeho profesionálnych aktivít (nález ÚS SR 44/00). Žalobca bol osobou verejného záujmu aj z dôvodu, že bol opakovane a dlhú dobu podozrivý z trestnej činnosti s masívnou medializáciou jeho osoby v tejto súvislosti. Na osoby pracujúce v policajnom zbore bez ohľadu na ich funkčné zaradenie alebo pracovnú pozíciu sa „a priori“ hľadí ako na tie, ktoré by mali byť vzorom pri dodržiavaní zákonov. Práve od nich sa všeobecne očakáva bezúhonnosť, morálnosť, čestnosť a predchádzanie a zamedzovanie porušovaniu zákona. V momente, kedy sa takáto osoba sama dostane do podozrenia z porušenia zákona, miera záujmu voči nej sa zvyšuje viac, ako keby išlo o bežného občana. Záujem verejnosti o osobu žalobcu bol nepochybniteľný už pred vysielaním žalovaného a to výhradne z dôvodu podozrení pre porušenie zákona pri výkone právomoci verejného činiteľa (nie vrámci jeho súkromného života), žalobca bol opakovane spomínaný vo viacerých médiách a článkoch a to ďaleko pred tým, ako bola odvysielaná reportáž z tlačovej besedy X. W. dňa 22.12.2005. Žalovaná tiež poukázala na rozhodnutia ESLP, ktoré priznávajú médiám právo spoliehať sa vo veciach legitímneho verejného záujmu na obsah oficiálnych správ, ako aj na rozhodnutia zbavujúce médiá zodpovednosti za reprodukovanie tvrdení niekoho iného vo veciach verejného záujmu. Vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy žalovaná má za to, že pre túto nie sú splnené zákonné predpoklady. Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, pretože údajná prehnaná kontrola žalobcu v zamestnaní nevznikla v nadväznosti na vysielanie žalovaného, ale už predtým čo uviedol aj viceprezident W. v relácii Paľba z 24.04.2006, keď žalobca mal zvýšenú kontrolu po prepustení z väzby, teda v roku 2004. Prepustenie žalobcu z pracovného pomeru nesúviselo s vysielaním žalovaného, pracovný pomer skončil 13.04.2006 z dôvodu údajnej trestnej činnosti, za ktorú bol stíhaný ako následok medializácie a škandalizácie jeho osoby, okrem iného aj televíziou Markíza a prepustenie napr. v konaní

11C 273/2007 na pojednávaní 01.10.2008 spája aj s uverejnením článku v Pravde. Problémy s ďalším uplatnením žalobcu sa nepreukázali, nakoľko pracuje v rade ZŠ s MŠ v V. K. B., je poslancom obecného zastupiteľstva v V. K. B. (ako dôkaz žalovaná predložila kópie web stránok z internetu).

Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

Podľa čl. 26 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon. Cenzúra sa zakazuje. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

Podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy SR, medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy SR, sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.

Podľa čl. 10 Listiny základných práv a slobôd, každý má právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa čl. 17 Listiny základných práv a slobôd, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Cenzúra je neprípustná. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia, ktoré sú v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejnú bezpečnosť, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Štátne orgány a orgány územnej samosprávy sú povinné primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti. Podmienky a vykonanie ustanoví zákon.

Podľa čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam. Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

Podľa § 11 Občianskeho zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej „OZ“) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1,2,3 OZ, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením. Privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona. Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre

tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1,2,3 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 16 ods.3 písm. a), b) zák.č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii, vysielateľ je povinný zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby, zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajských programov a politickopublicistických programov; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.

Podľa § 19 ods. 1 písm. a) zák. č. 308/2000 Z.z., audiovizuálna mediálna služba na požiadanie, programová služba a ich zložky nesmú spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných.

Podľa § 21 ods.1 zák. č. 308/2000 Z.z., ak bol vo vysielaní odvysielaný nepravdivý alebo pravdu skresľujúci údaj o právnickej osobe alebo o fyzickej osobe, ktorú možno na základe tohto údajá presne určiť, táto právnická osoba alebo fyzická osoba má bez ohľadu na svoju štátnu príslušnosť, miesto trvalého pobytu alebo dlhodobého pobytu právo požadovať odvysielanie opravy bezplatne. Vysielateľ je povinný na žiadosť tejto osoby opravu uverejniť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 215/2004 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností, utajovanou skutočnosťou nemôže byť informácia o nezákonnom alebo nesprávnom postupe alebo nezákonnom rozhodnutí verejných činiteľov a orgánov verejnej moci, trestnej činnosti verejných činiteľov.

Podľa § 128 Tr. zákona č. 300/2005 Z.z.

(1) Verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou. Verejným činiteľom je aj sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo funkcionár alebo iný zodpovedný pracovník orgánu činného v trestnom konaní iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie, ak na území Slovenskej republiky vykonáva úkony trestného konania takého štátu alebo orgánu; pre jeho ochranu sa podľa ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby úkony trestného konania vykonával v súlade s medzinárodnou zmluvou alebo so súhlasom orgánov Slovenskej republiky.

Podstatou sporu je konflikt medzi ústavou a dohovorom garantovanou slobodou prejavu a právom na ochranu osobnosti, ktoré je taktiež garantované tak ústavou, ako aj dohovorom. Podstatou rozhodovania v obdobných právnych sporoch je hľadanie vyváženého vzťahu medzi ústavou garantovaným právom na ochranu cti, dôstojnosť, či súkromia na jednej strane a slobodou prejavu a právom na informácie na strane druhej. Vychádzajúc z judikatúry ÚS SR tento viackrát zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd resp. ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách je potrebné riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy (IV. ÚS 362/09, PL - ÚS 22/06, III. ÚS 34/07 a IV. ÚS 302/10). Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody. Podľa

judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP), ktorú konštantne zohľadňuje aj Ústavný súd SR vo svojej rozhodovacej činnosti, sloboda prejavu predstavuje jeden zo základných pilierov demokratickej spoločnosti, jednu zo základných podmienok jej rozvoja a sebarealizácie jednotlivca. Uplatňuje sa nielen vo vzťahu k „informáciám“ a „myšlienkam“ ktoré sa prijímajú priaznivo, resp. sa pokladajú za neurážlivé alebo neutrálne, ale aj k tým, ktoré urážajú, šokujú, alebo znepokojujú štát alebo časť obyvateľstva. Vyžaduje si to pluralizmus, znášanlivosť a veľkorysosť, bez ktorých nemožno hovoriť o „demokratickej spoločnosti“ (Handyside v. Spojené kráľovstvo, rozsudok 07.12.1976, § 49). V niektorých situáciách však musí sloboda prejavu ustúpiť. Limitačné klauzuly v čl. 26 ods. 4 Ústavy a čl. 10 ods. 2 Dohovoru explicitne uvádzajú dôvody obmedzenia slobody prejavu, pričom ide o obmedzenia, ktoré musia zodpovedať vždy demokratickému charakteru spoločnosti. Dôvodom takéhoto obmedzenia môže byť aj „ochrana práv a slobôd iných“ vyplývajúce zo základného práva na ochranu osobnosti v rozsahu garantovanom v čl. 19 Ústavy a konkretizovanom v § 11 a násl. OZ. Pri rozhodovaní sporov vo veciach ochrany osobnosti musí byť vždy zohľadnená ochrana slobody prejavu a to minimálne v rozsahu jej ústavných záruk, pričom ustanovenia OZ teda nemožno aplikovať izolovane, ale vykladať a aplikovať ich v súlade s ústavou. Znamená to, že v niektorých prípadoch musí byť uprednostnená sloboda prejavu, aj keď daný prejav môže mať isté nedostatky z hľadiska klasickej zákonnej ochrany osobnosti. Odvolávajúc sa na judikatúru Ústavného súdu SR z tejto vyplýva, že obmedzenie akéhokoľvek základného práva alebo slobody a teda aj slobody prejavu možno považovať za ústavne akceptovateľné len vtedy, ak ide o obmedzenie, ktoré bolo ustanovené zákonom, resp. na základe zákona, zodpovedá niektorému ustanovenému legitímnemu cieľu a je nevyhnutné v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa. Pri skúmaní proporcionality medzi zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobcu a právom na slobodu prejavu žalovanej sa súd riadil judikatúrou Ústavného súdu SR, a vykonal test proporcionality založenom na hľadaní odpovedí na otázky KTO?, O KOM?, ČO?, KDE?, KEDY? A AKO? v danom prípade zverejnil informáciu.

1. KTO?

V danom prípade malo byť podľa žalobcu zasiahnuté do jeho práva na ochranu osobnosti žalovanou v televíznom vysielaní s celorepublikovou pôsobnosťou a to opakovaným zverejnením nepravdivej informácie, zverejnením celého mena a priezviska a porušením prezumpcie neviny. Z judikatúry ESLP jednoznačne vyplýva, že privilegované postavenie z hľadiska ochrany slobody prejavu patrí novinárom a masmédiám a to zvlášť pri informovaní o veciach verejného záujmu. (rozsudky ESLP Prager a Oberschlik v. Rakúsko, Blade Tromso a Stensaas v. Nórsko) Novinári majú (sociálnu) povinnosť poskytovať informácie a myšlienky týkajúce sa všetkých záležitostí verejného záujmu a verejnosť má právo takéto informácie dostať. Novinárom je dokonca umožnené používať určitú mieru prehánania a provokácie. Žalovaná je v danom prípade „nositeľkou“ slobody prejavu a preto sa na ňu vzťahuje zvýšená ochrana (privilegované postavenie) poskytované novinárom, resp. masmédiám, ktorú je potrebné pri rozhodovaní o predmetnej veci zohľadniť. V konkrétnom prípade informovala žalovaná o veciach verejného záujmu, ktorou nepochybne bol záznam z tlačovej besedy bývalej parlamentnej politickej strany SNS, na ktorej jej predseda Ján Slota informoval o veciach verejného záujmu, akou mala byť údajná protizákonná činnosť Strany maďarskej koalície a jej diskreditácia politických strán SNS, SDKÚ, ÁNO a Smer. Protizákonnej činnosti sa mala dopúšťať prostredníctvom svojho nominanta, viceprezidenta PZ X. W. spôsobom zbierania rôznych informácií s cieľom diskreditácie uvedených strán pred blížiacimi sa parlamentnými voľbami. Špeciálne podľa slov Jána Slotu mal byť na jeho osobu nasadený policajt v osobe žalobcu.

2. O KOM? bol namietaný článok a do koho osobnostnej sféry zasahoval,

Obsahom odvysielanej reportáže boli nepochybne veci verejného záujmu (informácie odprezentované predsedom politickej strany o inej parlamentnej strane a jej údajnej protizákonnej činnosti za účasti policajného funkcionára a za účasti žalobcu.

Poslaním médií je nesporne šíriť informácie a myšlienky o otázkach verejného záujmu, pričom je zároveň nespochybniteľným právom verejnosti takéto informácie prijímať. (I ÚS 352/2011) Aj ESLP poukazuje na špecifickú a dôležitú úlohu médií, osobitne zdôrazňujúc úlohu tlače, že hoci nemôže prekračovať určité hranice, predovšetkým so zreteľom na ochranu povesti a práv iných, prislúcha jej oznamovať informácie a myšlienky nielen o všetkých politických otázkach, ale aj o všetkých ostatných témach všeobecného záujmu (Fressoz a Roire proti Francúzsku, rozsudok z 21.01.1999, DHS a Gijssels proti Belgicku, rozsudok z 24.02.1997).

V inkrimovanej reportáži táto obsahovala okrem iného aj informácie týkajúce sa V. X. P. (žalobcu) vykonávajúceho v čase vysielania reportáže povolanie policajta (podľa žalobcu bol radovým policajtom, nebol nadriadeným) a žalovaná v odvysielanej reportáži zverejnila plné meno a priezvisko žalobcu. Žalobca bol v danom období v štátnozamestnaneckom pomere, teda vo verejnej funkcii. Vecou verejnou je nielen všetka agenda štátnych orgánov a štátnych inštitúcií, ale aj osôb pôsobiacich vo verejnom živote, napr. činnosť politikov, úradníkov, sudcov, advokátov, alebo kandidátov, či čakateľov na tieto funkcie, vecou verejnou je aj umenie vrátane novinárskych aktivít a showbiznisu a ďalej všetko, čo na seba upútava verejnú pozornosť. Tieto verejné záležitosti môžu a majú byť verejne posudzované (nález ÚS ČR I ÚS 453/03, nález ÚS SR IV ÚS 302/2010). Žalobca bol osobou verejného záujmu nielen ako príslušník policajného zboru a verejný činiteľ tak, ako ho definuje § 128 Trestného zákona, ale aj z dôvodu, že bol v minulosti a to už v priebehu roku 2005 medializovaný plným menom a priezviskom v relácii „Paľba“ TV Markíza celkom 2-krát v súvislosti s podozrením z trestnej činnosti zneužitia právomoci verejného činiteľa. Žalobca bol tak nepochybne osobou verejného záujmu, ktorá je stredobodom verejnosti a teda jeho meno a priezvisko nebolo verejnosti neznáme.

3. ČO?

Obsahom článku bola informácia o údajnej diskreditácii strán SNS, SDKÚ, ÁNO a Smer stranou SMK prostredníctvom nominanta strany viceprezidenta PZ Jaroslava Spišiaka a konkrétne žalobcu sa týkalo vyjadrenie redaktorky I. K.: „Špeciálne bol do Žiliny podľa W. na neho nasadený policajt X. P.. Ten je stíhaný pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa, za čo bol vo vyšetrovacej väzbe.“ Za tým nasledovalo vyjadrenie X. W. „Pod priamou asistenciou pána prvého viceprezidenta Spišiaka je teraz v Žiline s jediným, s jedinou úlohou dostať za každú cenu W.“ Z odvysielanej reportáže je nesporné, že vyjadrenie o žalobcovi, ktorý mal byť nasadený na politika X. W. vyslovil priamo X. W., o čom redaktorka korektno informuje. Slová X. W. neboli žalovanou interpretované ako jej názor, resp. niečo s čím sa stotožňuje, informácia bola podaná vecne, bez úmyslu škandalizovať osobu žalobcu. skutočnosti týkajúce sa trestného stíhania žalobcu a informácie o pobyte vo vyšetrovacej väzbe boli v čase odvysielanie reportáže nepochybne pravdivé, čo nepoprel ani žalobca. K namietanému porušeniu prezumpcie neviny žalobcu súd uvádza, že s týmto sa nestotožňuje. Vychádza pritom z nálezu Ústavného súdu SR III ÚS 83/01. Samotné tvrdenia orgánov činných v trestnom konaní o spáchaní trestného činu obvineným nie sú zásahom do prezumpcie neviny, pokiaľ sú vyslovené s výhradami, ktoré odôvodňujú postavenie jednotlivých orgánov činných v trestnom konaní a tiež štádium trestného konania. Prezumpciu neviny porušujú výroky orgánov činných v trestnom konaní o obvinenom zverejnené v masmédiách, ktoré vyjadrujú názor, že tento je vinný, pričom jeho vinu ešte nevyslovil právoplatným odsudzujúcim rozsudkom súd. Prezumpciu neviny neporušujú také výroky, ktoré len vyjadrujú stav podozrenia zo spáchania trestného činu. Žalovaná vecným spôsobom informovala o tom, že žalobca je trestne stíhaný pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa, za čo bol aj vo vyšetrovacej väzbe a v tejto súvislosti nevyslovila žiadne názor, že žalobca je vinný, neškandalizovala jeho osobu a neposkytovala žiadne zavádzajúce informácie. Sám žalobca potvrdil, že v uvedenom období bol trestne stíhaný a viedli sa proti nemu viaceré trestné konania, v ktorých bol obvinený z trestnej činnosti, pričom v súčasnosti všetky trestné súdne konania skončili oslobodzujúcim rozsudkom žalobcu. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že touto informáciou žalovaná v čase odvysielania reportáže nedisponovala a nemohla predvídať výsledok trestných súdnych konaní.

4. KDE?

Ďalším kritériom posudzovania zásahu je miesto, kde inkrimovaná správa odznela. Vo všeobecnosti platí, že čím hromadnejšie sa informácia distribuuje, tým vyššia je ochrana osobnostných práv. Sporná reportáž bola uverejnená v televízii s celoslovenskou pôsobnosťou, avšak v danom prípade je nutné vnímať kritérium miesta zaznenia spornej reportáže v spojení s kritériom autora. Autorom sú médiá, tak ich privilegované postavenie do určitej miery neutralizuje kritérium miesta zaznenia. (IV ÚS 139/2010, I ÚS 416/2011)

5. KEDY?

Ďalej sa súd zaoberal kritériom, kedy bola namietaná reportáž so spornými výrokmi uverejnená. V tejto súvislosti súd poukazuje na odvysielanie reportáže bezprostredne po tlačovej besede politickej strany SNS, ktorá bola v tom čase bývalou parlamentnou stranou, politik, ktorý závažnú informáciu prezentoval na tlačovej besede pred novinármi a reportérmi mnohých televízií a novín bol v tom čase dlhoročným predsedom SNS, dlhoročným primátorom Mesta Žiliny, osobou známou svojimi kontroverznými výrokmi. Niet pochyb o tom, že informácia mala status informácie dôležitého verejného záujmu v kontexte s tým,

kto ju prezentoval vo vzťahu k vládnym aj opozičným politickým stranám a policajným hodnostárom. Keďže správy sú často komoditou podliehajúcou rýchlej skáze, jej odvysielanie bolo neposporne naliehavé. Pred uverejnením informácie sa redaktorka snažila zabezpečiť stanovisko dotknutých strán ako to z odvysielanej reportáže nepochybne vyplýva a podľa jej vlastných tvrdení sa pokúšala získať aj kontakt na žalobcu, čo sa jej nepodarilo. Táto skutočnosť už v súčasnosti nie je overiteľná. Zo spôsobu, akým bola informácia podaná vyplýva, že odprezentované skutkové tvrdenia sú tvrdeniami politika Jána Slotu a nie tvrdením žalovanej, s výnimkou informovania o väzbe a trestnom stíhaní žalobcu.

6. AKO?

Z hľadiska kritéria, ako boli informácie o žalobcovi zverejnené, je potrebné rozlišovať medzi faktami a hodnotiacimi úsudkami. Existenciu faktov možno preukázať, zatiaľ čo otázka pravdivosti hodnotiacich úsudkov nepripúšťa dôkazy. Žalovaná o žalobcovi uverejnila informáciu o údajnom nasadení žalobcu na osobu politika Jána Slotu za účelom jeho diskreditácie, ktorej pravdivosť preukázaná nebola. Informácia mala difamačný charakter, avšak žalovaná ju uverejnila vo verejnom záujme a na uverejnenie tejto informácie mala rozumné dôvody, pričom mohla sa spoliehať aj na pravdivosť takejto informácie, pretože táto bola šírená známym politikom a týkala sa verejného záujmu. Žalovaná preukázala, že podnikla dostupné kroky k overeniu si pravdivosti informácie v miere a intenzite, v ktorej bolo overenie prístupné (vo vzťahu k trestnému stíhaniu a väzbe žalobcu) overenie informácií o protiprávnej činnosti polície aj žalobcu z pohľadu súdu nebolo možné, pokiaľ sa informácia mala odvysielat' ako aktuálna. Pre zváženie legitimitu zverejnenej informácie je dôležité skúmať motív toho, kto informáciu zverejňuje. Legitimitu zverejnenej informácie nemožno vyvodit' zo skutočnosti, že motívom bolo poškodiť osobu informáciou, ktorej sám šíriteľ neveril, pokiaľ ju poskytol bezohľadne bez toho aby sa staral, či je pravdivá, alebo nie. Žalovanou zverejnená informácia nemala poškodiť osobu žalobcu. Informácia sa predovšetkým týka údajnej protizákonnej činnosti strany SMK v snahe diskreditovať politické strany SNS, SDKÚ, ÁNO, Smer. Osoba žalobcu sa spomína len okrajovo a súd nezistil žiaden zlý úmysel žalovanej poškodiť osobu žalobcu vzhľadom na formu, akou informáciu odprezentovala. Súd opakovane zdôrazňuje, že žalovaná informáciu ktorú nemala overenú odprezentovala odkazom na to, že sa jedná o vyjadrenie politika Jána Slotu („podľa jeho vlastných slov“, „podľa Slotu“).

Pri hľadaní odpovedí na otázky testu proporcionality je potrebné dôsledne rešpektovať relevantnú judikatúru ESLP a Ústavného súdu SR v jej prepojení s konkrétnymi okolnosťami danej veci. Z judikatúry ESLP možno vyvodit' základné princípy a kritéria, z ktorých treba vychádzať pri riešení kolízie práva na slobodu prejavu s právom na ochranu osobnosti. Ide najmä o nasledovné základné princípy a kritéria aplikované ESLP:

- kľúčová úloha médií, ktoré sú „strážnym psom“ demokracie a veľmi prísne posudzovanie každého zásahu do slobody prejavu médií,
 - zvýšená ochrana šíreniu informácií a myšlienok o veciach verejného záujmu,
 - väčšia miera kritiky osôb verejne známych a verejne činných,
 - rozlišovanie, či informácia je skutkovým tvrdením alebo hodnotiacim úsudkom, a vysoká miera ochrany hodnotiacich úsudkov,
 - vychádzanie hodnotiacich úsudkov z určitého skutkového základu,
 - ochrana nielen obsahu prejavu, tvrdenia, či myšlienky, ale aj spôsobu, resp. formy, ktorými sú vyjadrované,
 - zvýšená ochrana tvrdení urobenými v dobrej viere a právo médií na ospravedlňiteľný omyl,
 - predvídateľnosť a primeranosť sankcie za poškodenie dobrej povesti.
- (čerpané z rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo 169/2011)

Žalovanou odvysielaný záznam z tlačovej besedy SNS pod vedením jej predsedu H. X. W. sa týkal údajnej diskreditácie strán SNS, SDKÚ, ÁNO aj Smer stranou SMK prostredníctvom jej nominanta, viceprezidenta PZ X. W. a jeho podriadených, ktorí mali zbierať o týchto stranách rôzne informácie s cieľom ich diskreditácie pred blížiacimi sa parlamentnými voľbami. Na osobu žalobcu odzneli nasledovné tvrdenia: Z úst redaktorky I. K. malo odznieť, že „Špeciálne bol do Žiliny podľa W. na neho nasadený policajt X. P.. Ten je stíhaný pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa, za čo bol aj vo vyšetrovacej väzbe.“ Nasleduje záber na X. W., ktorý hovorí: „Pod priamou asistenciou pána prvého viceprezidenta W. je teraz v Žiline s jediným, s jedinou úlohou dostať za každú cenu W..“. Sporná informácia bola tvrdením faktu so všeobecným uvedením zdroja, ktoré tvrdenie bolo pravdivé, pretože to nepochybne vyplýva z odvysielanej reportáže, že tvrdenia o nasadení žalobcu pod vedením policajného prezidenta

nominanta SMK na osobu X. W. odprezentoval na tlačovej besede priamo X. W.. Treba zdôrazniť, že spravodajstvo založené na rozhovoroch alebo reprodukování výroku iných osôb, a to či už editovaných alebo nie, predstavuje jeden z najvýznamnejších prostriedkov, ako môže tlač plniť svoju zásadnú úlohu „verejného strážneho psa“ (The Observer a The Guardian c/a Spojené kráľovstvo z 26.11.1999), pričom treba rozlišovať podľa toho, či tieto výroky pochádzajú od novinára alebo sú citáciami iných osôb, nakoľko potrestanie novinára za šírenie výrokov iných osôb by vážne obmedzilo príspevok médií k diskusii o veciach verejného záujmu, a malo by byť možné, len keď preto existujú vážne dôvody. V konečnom dôsledku, Ján Šlota tieto informácie nepoprel. Žalobca v relevantnom čase bol príslušníkom policajného zboru, bol zaradený na Úrade boja proti organizovanej kriminalite, čím bol nepochybne osobou verejného záujmu ako verejný činiteľ, ale aj ako osoba verejného záujmu, ktorého meno bolo v ostatnom období opakovane medializované v súvislosti s páchaniami protizákonnej činnosti. Od príslušníkov polície sa očakáva, že sami budú garantom dodržiavania zákonnosti a v prípade, že príslušník policajného zboru je podozrivý zo spáchania viacerých skutkov v súvislosti so zneužitím právomoci verejného činiteľa je pochopiteľné, že takáto osoba sa stáva predmetom záujmu širokej verejnosti zvlášť po masívnej medializácii. O tom, že odvysielaná reportáž bola zverejnená vo verejnom záujme by nemalo byť vážnejších pochyb. Zdrojom informácie bol známy politik a predseda politickej strany, bývalý parlamentný politik a primátor Mesta Žilina a odvysielaná reportáž sa týkala údajnej protizákonnej aktivity parlamentnej strany pôsobiacej na ďalšie parlamentné strany dokonca prostredníctvom predstaviteľa vysokých policajných špičiek. Odprezentovaná informácia bola záležitosťou verejného záujmu a verejnosť má právo takéto informácie dostať. Pre posúdenie konkrétneho prípadu je dôležité zhodnotiť autoritu zdroja žalovanej a či táto pred zverejnením podnikla v primeranej miere vlastné vyšetrovanie, či reportáž bola odprezentovaná primerane vyváženým spôsobom a či bola príležitosť dotknutých osôb sa brániť. Autorita zdroja poskytnutej informácie, závažnosť informácie a spôsob, akým bola odprezentovaná (tlačová beseda) v tomto prípade oprávňuje žalovanú rozumne nazerať na zdroj a spôsob poskytnutej informácie, ako na dôveryhodný práve v nadväznosti na to, za akých okolností bola odprezentovaná. Tlačové besedy sú zvolávané pri príležitosti aktuálnych politických, spoločenských udalostí a venujú sa témam verejného záujmu. Takýto spôsob odprezentovania informácie nepochybne zvyšuje jej prestíž, aj naliehavosť odvysielania. Vychádzajúc z judikatúry ESĽP je posúdenie prípadu potrebné z hľadiska kritéria povinnosti a zodpovednosti v zmysle čl. 10 ods. 2 Dohovoru, ktoré má zahŕňať individuálne posúdenie prípadu, ako aj posúdenie v celkovom kontexte, s odkazom na situáciu v čase, kedy bol sporný článok zverejnený (v danom prípade reportáž), posúdenie tak zložitých otázok ako napríklad otázka existencie a významu verejného záujmu, ktorý bol v hre, vo vzťahu k postaveniu žalobcu, nevyhnutnosť odhaliť jeho identitu, bona fides žalovanej, pravého cieľa sledovaného zverejnením informácie, miery, do akej sa mohol spoľahnúť na dôveryhodnosť svojho zdroja. (rozhodnutie ESĽP Soltesz proti Slovenskej republike, rozsudok z 22.10.2013) K samotnej informácii súd uvádza, že táto sa ukázala ako difamačná, pretože pravdivosť odvysielanej informácie sa nepotvrdila. Možno polemizovať o tom, kedy a za akých, okolností by bolo možné relevantnosť odvysielanej informácie s istotou preveriť a či by bolo spravodlivé to od žalovanej požadovať. Možno však konštatovať, že žalovaná postupovala v súlade s novinárskou etikou, keď pred zverejnením tejto informácie kontaktovala dotknuté politické strany a dala im priestor na vyjadrenie a podľa vlastných tvrdení sa pokúšala skontaktovať aj so žalobcom, čo sa jej zrejme nepodarilo. Tiež sa nedá uprieť žalovanej, že korektne zverejnila vyjadrenia dotknutých predstaviteľov niektorých politických strán a v kontexte s ich vyjadreniami celá odvysielaná informácia vyznieva úsmevne až nevierohodne, čo v konečnom dôsledku intenzitu údajného zásahu do osobnostných práv žalobcu nesporne znižuje. Súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu tom, že požiadať žalovanú odvyselať opravu odvysielaného príspevku bolo len jeho právom, pretože jeho vyjadrenie mohlo podstatným spôsobom ovplyvniť vnímanie odvysielaného príspevku. Aj tvrdený neprimeraný zásah reportáže do osobnostných práv žalobcu dostáva trhliny v nadväznosti na to, že žalobca žalobu na ochranu osobnosti podal na súde bezmála po troch rokoch od odvysielanej reportáže. Súd je toho názoru, že zverejnený príspevok z tlačovej besedy SNS bol zverejnený legitímne a motívom rozhodne nebolo škandalizovať a diskreditovať osobu žalobcu. Odvysielaná reportáž z tlačovej besedy strany SNS bola plne v súlade s právom na slobodný prejav a úlohou médií v demokratickej spoločnosti, kde je každému dovolené vyjadrovať sa k verejným veciam a vynášať o nich hodnotiace úsudky. Vychádzajúc zo zdroja použitých informácií, spôsobu prezentovania príspevku, k jasnému rozlíšeniu čo bolo vyjadrením informačného zdroja politického predstaviteľa a čo odvysielala priamo žalovaná dospel súd k záveru, že žalobcom uplatnený nárok nie je dôvodný, pretože na odvysielaní reportáže bol verejný záujem a v danej veci prevláda právo na slobodu prejavu pred právom osobnosti žalobcu na ochranu osobnosti a preto nebol potrebný zásah súdu do tohto práva.

Pri porovnávaní konfliktu medzi ústavnými právami na slobodu prejavu a na ochranu osobnosti súd zohľadňoval, že osoba žalobcu bola dlhodobou medializovaná a žalobcovi sa relevantným spôsobom nepodarilo preukázať, že práve zverejnením reportáže došlo k takému vážnemu zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti, ako sa to snažil výsluchmi svedkov preukázať. Reportáž odvysielaná žalovanou venovala osobe žalobcu len minimálny priestor, odvysielaná informácia bola vyjadrením politika a informácia o väzobnom trestnom stíhaní žalobcu bola v čase odvysielania reportáži pravdivá. Žalovaná navyše informovala korektným spôsobom, keď nevyslovovala súdy nad žalobcom, nedehonestovala ho a nevyslovovala jeho vinu. Osoba žalobcu bola medializovaná tak v tlači, ako aj v médiách a to uvedením plného mena a priezviska s dostatočnou konkretizáciou jeho osoby, pričom najviac informácií o údajnej trestnej činnosti odznelo v televízii Markíza odvysielaním viacerých reportáži formátu „Paľba“, v ktorej bol žalobcovi poskytnutý výrazne širší priestor ako v reportáži z 22.12.2005, kde svedkovia túto medializáciu popisovali ako extrémnu. Aj vyjadrenia bývalých kolegov žalobcu o zvýšenej kontrole žalobcu a akéhosi vyčleňovania z kolektívu a zazerania je potrebné vnímať v súvislostiach, ktorým predchádzala masívna medializácia a viaceré trestné stíhanie, aj väzba žalobcu, čo mohlo mať za následok zvýšenú kontrolu žalobcu, nedôveru voči jeho osobe a separovanie od kolektívu. Žalobcovi sa nepodarilo výsluchmi svedkov preukázať, že práve zverejnená reportáž z tlačovej besedy strany SNS závažne zasiahla do jeho práv na ochranu osobnosti. Žalobca tiež relevantným spôsobom nepreukázal, že odvysielaná reportáž mala za následok jeho prepustenie z policajného zboru, či to, že jeho vážnosť v spoločnosti bola znížená a bol to dôvod, pre ktorý nemohol kandidovať na starostu obce. Tieto tvrdenia zostali len v rovine tvrdení, bez unesenia dôkazného bremena, ktoré znáša ten, kto tvrdí.

Vzhľadom k tomu, že zo strany žalovanej nedošlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti, pretože pri použitej formulácii ospravedlnenia, obsahu ospravedlnenia sa týkalo niečoho, čo nebolo neoprávneným návrhom do osobnostných práv žalobcu. Informácia o väzobnom trestnom stíhaní žalobcu v spojení s jeho menom a priezviskom bola vecná a pravdivá, preto ako taká nemohla zasiahnuť do chránených práv žalobcu ani porušovať prezumpciu nevinoty. Informácia o nasadení žalobcu na Jána Slotu bola difamačná, ale žalovaná ju odvysielala vo verejnom záujme a korektné, pričom len sprostredkovala vyjadrenie politika. Súd je toho názoru, že v danej veci prevláda právo na slobodu prejavu a šírenie informácií vo verejnom záujme pred právom žalobcu na ochranu osobnosti, preto žalobný návrh zamietol v celom rozsahu, keďže nebol naplnený predpoklad vzniku občianskoprávných sankcií zodpovednosti za nemajetkovú ujmu pre neexistenciu neoprávneného zásahu.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania bude rozhodnuté v súlade s ust. § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.